

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

II. Neuter ab altero debet exigere profeßionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

percipiat. Ad Eboracam vero ciuitatem volumus mittere, quem ipse iudicaueris ordinandum, ita vt si eadem ciuitas cum finitimi locis verbum Dei receperit, ipse quoque duodecim episcopos ordinet, & metropolitani honore perfruatur: quia ei quoque si vita comes fuerit, pallium tribuere, Domino fauente, proponimus, quem tamen tuæ fraternitatis dispositioni volumus subiacere. Post obitum vero tuum ita episcopis, quos ordinauerit, præsit, vt Londoniensis episcopi ditioni nullo modo subiaceat. Sit vero inter Londoniæ & Eboracæ ciuitatis episcopos in posterrum honoris ista distinctio, vt ipse prior habeatur qui prior fuerit ordinatus. Communi autem consilio & concordi actione quæque erunt pro Christi zelo agenda, disponant, vnanimiter recta sentiant, & ea quæ senserint, non sibimet discrepando perficiant. Tua ergo fraternitas, non solum eos episcopos quos ordinauerit, neque eos tantummodo qui per Eboracensem episcopum fuerint ordinati, sed etiam omnes Britanniæ sacerdotes habeat, Domino Deo nostro auctore, subiectos, quatenus ex vita & lingua tuæ sanctitatis, & recte credendi, & bene vivendi formam percipient, atque officium suum fide & moribus prosequentes, ad cælestia, cum Dominus voluerit, regna pertingant.

C A P. II.

Item Alexander III. Eboracensi archiepiscopo.

In hunc modum plures Romani pontifices a tempore beati Gregorii scripserunt. Nos antiquam Eboracensis ecclesiæ integrum dignitatem conseruari, auctore Domino, cupientes, & prædecessorum nostrorum Romanorum pontificum vestigiis inhærentes, auctoritate apostolica prohibemus, ne vterius aut Cantuariensis archiepiscopus ab Eboracensi professionem exigat, aut Eboracensis Cantuariensi exhibeat, neque, quod a beato Gregorio prohibitum est, vlo modo Cantuariensis Eboracensis iurisdictioni subiaceat: sed iuxta patris eiusdem constitutio-
nem, ista honoris distinctio in perpetuum conseruetur, vt qui prior ordinatur, prior habeatur. Sed si Cantuariensis archiepiscopus, ab Eboracensi electo manus consecratio-
nis subtraxerit, quod videlicet iuxta ecclesiarum suarum morem, ab Honorio sedis apostolicæ pontifice sibi debetur,

ANNO CHRISTI
1179. liceat eidem Eboracensi secundum communem consuetudinem, & Honorii patris nostri sanctionem, vel domini nostri Paschalis mandatum a suffraganeis auctoritate Romani pontificis consecrari.

C A P. III.

Idem vniuersis ecclesiæ Cantuariensis suffraganeis.

Cum non ignoretis, venerabilem fratrem nostrum Cantuariensem archiepiscopum vobis non solum metropolitico, sed etiam iure legationis præesse, mirabile fatis est, quod quidam vestrum (sicut audiuimus) asseuerare præsumperunt, quod idem archiepiscopus nullam causam de episcopatibus vestris, siue legationis, siue metropoleos iure, audire debeat, nisi per appellationem ad ipsum deferatur. Sane licet metropolitico iure forte non debeat causam de vestris episcopatibus, nisi ad eum per appellationem deferatur, audire, legationis tamen obtentu vniuersas causas, quæ de ipsis episcopatibus per appellationem vel per aliquam querimoniam perueniunt ad audienciam suam, audire potest & debet, sicut qui in prouincia * tua vices nostras gerere probatur. Mandamus itaque venerabilitati vestra atque præcipimus, quatenus causas quæ de episcopatibus vestris ad eundem archiepiscopum perferuntur, eius iudicio relinquatis: nec quemlibet clericum vellaicum vestra iurisdictionis deterrere vel impedi-re tentetis, quo minus causas suas ad præfatum archiepiscopum, si voluerit, transferre possit.

C A P. IV. *Idem nobilissimo duci Venetiæ.*

Cum essemus Venetiæ, & ibi diutinam moram fecissemus, proposuisti nobis constanter atque solicite, sæpe contingere, quod cum inter clericum & laicum tuæ iurisdictionis de pecuniaria causa controuersia vertitur, clericus ad nostram appellat audientiam: & personis extra terram tuam existentibus, iurisdictionis causam impetrant quandoque committi, qui super huiusmodi causis iudicare nolunt, aut nesciunt legem aut consuetudinem Venetorum. Vnde quia occasione ista tam frequenter a laicis clerici indebitate fatigantur, & damna grauia sibi prouenire proclamant; nos fauore tuæ deuotionis inducti, & tuis

9. q. 3. Con-
quiclus.
Dist. 63.
Quoniam
nos. 25. q. 1.
Seruatis. 11.
q. 1. Perue-
nit.